

DZIENNIK URZĘDOWY

KOMENDY GŁÓWNEJ PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ

WARSZAWA, dnia 21 czerwca 1995 r.

Nr 1-2

poz. 1, 2

Cena: 3,60 zł
36000 zł

Index 356131
ISSN 1230-7009

TREŚĆ:

str.

ZARZĄDZENIA KOMENDANTA GŁÓWNEGO PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ:

Poz. 1 – Nr 8 z dnia 23 grudnia 1994 r. zmieniające zarządzenie w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej str. 1

Poz. 2 – Nr 1 z dnia 13 kwietnia 1995 r. w sprawie organizacji i zasad szkolenia specjalistów ochrony przeciwpożarowej w Szkole Głównej Służby Pożarniczej str. 2

ZARZĄDZENIE Nr 8

**Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej z dnia 23 grudnia 1994 r.
zmieniające zarządzenie w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla jednostek
organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej**

Na podstawie § 1 pkt 4 lit. c rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 września 1992 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 69, poz. 351) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W instrukcji kancelaryjnej dla jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 9 Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej z dnia 24 grudnia 1992 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tryb postępowania z aktami tajnymi i poufnymi oraz jawnymi z zakresu spraw obronnych wyróżnione literą „S” regulują odrębne przepisy.”;

2) w § 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) dyrektor biura: kierowników komórek organizacyjnych, o których mowa w pkt. 9”;

3) w § 3 w dotychczasowym ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kancelaria ogólna i kancelaria tajna”;

4) w § 4 w ust. 1 dotychczasowe punkty 1-3 otrzymują brzmienie:

„1) dla dokumentacji Komendy Głównej wprowadza się następującą symbolikę:

GK – dla Gabinetu Komendanta Głównego,
BO – dla Biura Organizacji i Nadzoru,

BK – dla Biura Kadr i Kształcenia Zawodowego,

KCKR – dla Krajowego Centrum Koordynacji Ratownictwa,

BZ – dla Biura Rozpoznawania Zagrożeń,

BliŁ – dla Biura Informatyki i Łączności,

BF – dla Biura Finansów,

BT – dla Biura Techniki i Zaopatrzenia,

BP – dla Biura Prawnego,

BAG – dla Biura Administracyjno-Gospodarczego,

ZD – dla Zespołu Doradców Komendanta Głównego,

CMP – dla Centralnego Muzeum Pożarnictwa

PP – dla Redakcji „Przeglądu Pożarniczego”,

ISO – dla Inspektoratu Spraw Obronnych,

BHP – dla stanowiska do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy,

2) dla dokumentacji komend wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej wprowadza się następującą symbolikę:

WO – dla komórki organizacyjnej do spraw organizacyjnych,

WK – dla komórki organizacyjnej do spraw kadr i szkolenia,

WT – dla komórki organizacyjnej do spraw kwatermistrzowskich,

WTT – dla komórki organizacyjnej do spraw technicznych,

- WliŁ – dla samodzielnej sekcji do spraw informatyki i łączności,
- WRP – dla stanowiska radcy prawnego,
- WSO – dla stanowiska do spraw obronnych,
- WF – dla komórki organizacyjnej do spraw finansów,
- WB – dla samodzielnego stanowiska pracy do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy,
- WZ – dla komórki organizacyjnej do spraw kontrolno-rozpoznawczych,
- WR – dla Wydziału Planowania Operacyjnego,
- WKSz – dla Wójewódzkiego Ośrodka Kształcenia Zawodowego,
- WZT – dla Wójewódzkiego Zaplecza Techniczno-Usługowego,
- 3) dla dokumentacji komend rejonowych Państwowej Straży Pożarnej wprowadza się następującą symbolikę:
- RR – dla komórki organizacyjnej do spraw planowania operacyjnego,
- RO – dla komórki organizacyjnej do spraw organizacyjnych,
- RK – dla komórki organizacyjnej do spraw kadr i szkolenia,
- RZ – dla komórki organizacyjnej do spraw kontrolno-rozpoznawczych,

- RB – dla samodzielnego stanowiska pracy do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy,
- RT – dla komórki organizacyjnej do spraw kwatermistrzowsko-finansowych,
- RSO – dla stanowiska pracy do spraw obronnych,
- RZT – dla rejonowego punktu konserwacji sprzętu”;

- 5) w § 6 dotychczasowe ust. 1–3 otrzymują brzmienie:
- „1. Wszystkie przesyłki z wyjątkiem tajnych i poufnych oraz jawnych oznaczonych literą „S” przyjmuje kancelaria ogólna.
 2. W wypadku wpływu przesyłki oznaczonej klauzulą tajne, poufne lub oznaczonej literą „S” przekazuje się ją niezwłocznie do kancelarii tajnej, bez rejestrowania i otwierania opakowania.
 3. Sekretariaty biur i referencji mogą przyjmować pisma składane bezpośrednio przez interesantów, z zastrzeżeniem ust. 1 i 2.”;
- 6) w § 7 ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) wymienionych w § 6 ust. 1 i 2”.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

*Komendant Główny
nadbryg. Feliks Dela*

ZARZĄDZENIE NR 1/95

**Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej
z dnia 13 kwietnia 1995 r.**

**w sprawie organizacji i zasad szkolenia specjalistów ochrony przeciwpożarowej
w Szkole Głównej Służby Pożarniczej.**

Na podstawie § 1 pkt 3 lit. b rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 września 1992 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 69, poz. 351) w związku z art. 35, ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 89, poz. 414) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Szkolenie specjalistów ochrony przeciwpożarowej prowadzi Szkoła Główna Służby Pożarniczej w Warszawie, zwana dalej „Szkolą”.

§ 2.

Ustala się:

- 1) zasady organizacji szkolenia specjalistów ochrony przeciwpożarowej, stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia,

- 2) plan i ramowy program szkolenia specjalistów ochrony przeciwpożarowej, stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia,
- 3) wzór protokołu komisji egzaminacyjnej, stanowiący załącznik nr 3 do zarządzenia,
- 4) wzór świadectwa ukończenia szkolenia, stanowiący załącznik nr 4 do zarządzenia.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

*Komendant Główny
nadbryg. Feliks Dela*

Załącznik nr 1
do zarządzenia Nr 1
Komendanta Głównego
Państwowej Straży Pożarnej
z dnia 13 kwietnia 1995 r.

ZASADY ORGANIZACJI SZKOLENIA SPECJALISTÓW OCHRONY PRZECIWPÓŻAROWEJ

ROZDZIAŁ I Założenia dydaktyczne

1. Cel szkolenia.

Celem szkolenia jest przygotowanie specjalistów ochrony przeciwpożarowej do realizacji przedsięwzięć mających zapewnić ochronę życia, zdrowia i mienia przed pożarem, klęską żywiołową lub innymi miejscowymi zagrożeniami oraz przygotowanie osób mających spełniać w organach gmin czynności kontrolno-rozpoznawcze, obejmujące kontrolę przestrzegania przepisów w zakresie ochrony przeciwpożarowej, zawartych w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 89, poz. 414) i przepisach wykonawczych, a w szczególności w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 maja 1992 r. w sprawie zasad nadzoru nad ochroną przeciwpożarową w gospodarce narodowej (Dz. U. Nr 47, poz. 216) i rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 marca 1993 r. w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia i kwalifikacji zawodowych oraz warunków psychofizycznych dla osób podejmujących pracę w jednostkach ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 43, poz. 199).

Osiągnięcie tego celu następuje przez zdobycie wiedzy dotyczącej zapewnienia koniecznych warunków ochrony technicznej nieruchomości i ruchomości oraz tworzenia warunków organizacyjnych i formalno-prawnych zapobiegających powstaniu pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia i sprzyjających minimalizowaniu skutków tych zdarzeń.

2. Warunki przyjęcia na szkolenie.

Szkoła Główna Służby Pożarniczej przyjmuje na szkolenie osoby z wyższym wykształceniem lub średnim wykształceniem technicznym na podstawie skierowania zakładu pracy.

3. Odpłatność za szkolenie określają odrębne przepisy.

4. Zakres wiedzy przekazywanej uczestnikom szkolenia.

W wyniku szkolenia według niniejszego programu absolwenci zdobywają wiedzę teoretyczną w zakresie:

- obowiązków osób fizycznych, osób prawnych, organizacji lub instytucji dotyczących zapobiegania pożarom i ich zwalczania,
- zasad postępowania administracyjnego w sprawach ochrony przeciwpożarowej,
- przyczyn powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów,
- właściwości oraz możliwości zastosowania środków gaśniczych,
- podstawowych zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów,
- przeznaczenia stałych i półstałych urządzeń gaśniczych, ich działania i możliwości wykorzystania w akcjach,
- zachowania się materiałów i konstrukcji budowlanych podczas pożaru,
- rozpoznawania i prognozowania zagrożeń pożarowych,
- ogólnych zasad gaszenia pożarów,
- zasad ratowania ludzi, zwierząt i mienia podczas pożarów, katastrof i klęsk żywiołowych,
- zasad zachowania się zgodnie z wymaganiami bhp w strefach zagrożenia produktami spalania, oraz wiedzę praktyczną w zakresie:
- utrzymania w pełnej gotowości sprzętu i wyposażenia technicznego,
- ratowania i ewakuowania ludzi, zwierząt i mienia w różnych sytuacjach pożarowych,
- postępowania w przypadkach katastrof komunikacyjnych, budowlanych, klęsk żywiołowych, awarii oraz zagrożenia ze strony technicznych urządzeń i toksycznych środków przemysłowych,
- stosowania wymagań bhp.

ROZDZIAŁ II

Realizacja procesu dydaktycznego

1. Organizacja procesu dydaktycznego.

Podstawą organizacji procesu dydaktycznego jest plan szkolenia stanowiący załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia.

Organizacja szkolenia przewiduje trzy etapy kształcenia:

- I etap stacjonarny, obejmujący 52 godziny zajęć dydaktycznych, którego celem jest przekazanie wiedzy oraz zasad prowadzenia samokształcenia na podstawie dostępnej literatury,
- II etap zaoczny, trwający od 4 do 8 tygodni, przeznaczony jest na samokształcenie słuchaczy ukierunkowane według wytycznych prowadzącego poszczególne przedmioty,
- III etap stacjonarny, obejmujący 40 godzin zajęć dydaktycznych, przeznaczony jest na opanowanie przez słuchaczy wiadomości określonych programem oraz przygotowanie ich do wykonywania obowiązków związanych z ochroną przeciwpożarową w gospodarce narodowej.

Po zakończeniu procesu kształcenia słuchacze składają egzamin.

2. Wskazówki metodyczne:

- 1) w rozkładzie zajęć dydaktycznych należy uwzględnić korelację międzytematyczną i międzyprzedmiotową,
- 2) zajęcia teoretyczne należy przeprowadzać w grupach szkoleniowych liczących nie mniej niż 20 osób, natomiast zajęcia praktyczne – w zależności od tematyki – w grupach 6 – 10 osobowych.
- 3) przy doborze metod nauczania należy uwzględniać: cele kształcenia, materiał nauczania, szczegółowe zadania dydaktyczne,
- 4) należy zwracać uwagę na właściwą organizację ćwiczeń, w tym na zapewnienie niezbędnego sprzętu oraz warunków bezpieczeństwa i higieny pracy.

3. Kadra dydaktyczna.

Do prowadzenia zajęć dydaktycznych są uprawnieni:

- a) nauczyciele akademicki Szkoły Głównej Służby Pożarniczej,
- b) oficerowie lub aspiranci Państwowej Straży Pożarnej posiadający wysokie kwalifikacje zawodowe,

- c) specjaliści z zewnątrz z odpowiednim przygotowaniem kierunkowym.

4. Egzamin i świadectwo.

- 1) Egzamin przeprowadza komisja powołana przez komendanta Szkoły.
- 2) Na egzaminie słuchacz powinien wykazać się znajomością wiadomości objętych programem szkolenia oraz obronić pracę końcową.
- 3) Komisja sporządza protokół z egzaminu, którego wzór określa załącznik nr 3 do niniejszego zarządzenia.
- 4) Słuchacz, który zdał egzamin z wynikiem pozytywnym otrzymuje świadectwo. Wzór świadectwa stanowi załącznik nr 4 do niniejszego zarządzenia.
- 5) Słuchacz, który nie przystąpił do egzaminu, bądź nie został do niego dopuszczony ze względu na brak wymaganej pracy końcowej, może przystąpić do egzaminu poprawkowego pod warunkiem przedłożenia tej pracy.
- 6) Słuchacz, który nie zdał egzaminu, ma prawo do jednego egzaminu poprawkowego w terminie ustalonym przez komendanta Szkoły.
Termin egzaminu poprawkowego nie może być wyznaczony wcześniej niż jeden miesiąc od daty egzaminu i nie później niż trzy miesiące od daty zakończenia szkolenia.
- 7) Podstawą do wystawienia oceny końcowej szkolenia są:
 - pozytywna ocena pracy końcowej,
 - pozytywna ocena z obrony pracy końcowej.Ocenę końcową szkolenia stanowi suma 1/2 oceny z pracy końcowej i 1/2 oceny egzaminu końcowego.
- 8) Na świadectwie ukończenia szkolenia wpisuje się ocenę końcową szkolenia wyrównaną do pełnej oceny zgodnie z zasadą:
 - do 3,50 – dostateczny
 - od 3,51 do 4,50 – dobry
 - powyżej 4,50 – bardzo dobry
- 9) W razie nieprzystąpienia przez słuchacza do egzaminu z przyczyn usprawiedliwionych, słuchacz ma prawo zdawać egzamin w terminie ustalonym przez komendanta Szkoły.

Załącznik nr 2
do zarządzenia Nr 1
Komendanta Głównego
Państwowej Straży Pożarnej
z dnia 13 kwietnia 1995 r.

Tematy	Razem	Ogółem		Zjazd 1		Zjazd 2	
		W	Ćw	W	Ćw	W	Ćw
Wybrane zagadnienia organizacyjno-prawne ochrony przeciwpożarowej	12	8	4	8	2	—	2
Wybrane zagadnienia ze spalania i podstaw rozwoju pożaru	10	8	2	6	—	2	2
Środki gaśnicze	10	6	4	4	—	2	4
Bezpieczeństwo budynków	12	10	2	6	—	4	2
Techniczne systemy zabezpieczeń	12	8	4	4	2	4	2
Elektroenergetyczne zagrożenia pożarowe	9	6	3	4	1	2	2
Wybrane zagadnienia zwalczania pożarów	8	8	—	6	—	2	—
Rozpoznawanie zagrożeń pożarowych	15	11	4	5	4	6	—
Badania przyczyn pożarów	4	4	—	—	—	4	—
OGÓŁEM	92	69	23	43	9	26	14

WYBRANE ZAGADNIENIA ORGANIZACYJNO-PRAWNE

OCHRONY PRZECIWPÓŻAROWEJ

Cel nauczania

Zapoznanie słuchaczy z podstawowymi zagadnieniami i pojęciami organizacyjno-prawnymi występującymi w ochronie przeciwpożarowej.

Tabela podziału materiału nauczania

Lp.	Tematy	Zjazd 1		Zjazd 2		Ogółem	
		W	Ćw	W	Ćw	W	Ćw
1.	System prawny ochrony przeciwpożarowej w Polsce	1	2	–	–	1	2
2.	Organizacja ochrony przeciwpożarowej	2	–	–	–	2	–
3.	Ekonomiczne aspekty ochrony przeciwpożarowej	1	–	–	2	1	2
4.	Postępowanie administracyjne w sprawach ochrony przeciwpożarowej	4	–	–	–	4	–
OGÓŁEM		8	2	–	2	8	4

Temat 1 – System prawny ochrony przeciwpożarowej w Polsce.

Zagadnienia: Organy uprawnione do wydawania aktów prawnych. Podstawowe akty prawne regulujące sprawy ochrony przeciwpożarowej. Przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej.

Temat 2 – Organizacja ochrony przeciwpożarowej.

Zagadnienia: Pojęcie ochrony przeciwpożarowej. System organizacyjno-prawny ochrony przeciwpożarowej. Jednostki organizacyjne ochrony przeciwpożarowej. Zadania i organizacja działań organów ochrony przeciwpożarowej.

Temat 3 – Ekonomiczne aspekty ochrony przeciwpożarowej.

Zagadnienia: Miejsce i rola ochrony przeciwpożarowej w gospodarce narodowej. Związek między ochroną przeciwpożarową a innymi działami gospodarki i podmiotami gospodarczymi. Świadczenia rzeczowe i finansowe na ochronę przeciwpożarową

wą oraz odszkodowania z tytułu działalności organów i jednostek ochrony przeciwpożarowej.

Temat 4 – Postępowanie administracyjne w aspekcie ochrony przeciwpożarowej.

Zagadnienia: Zasady postępowania administracyjnego. Przebieg postępowania administracyjnego. Postępowanie egzekucyjne w administracji. Środki odwoławcze w postępowaniu administracyjnym. Współdziałanie z innymi organami i organizacjami w zakresie egzekwowania obowiązków. Skargi i wnioski. Postępowanie w sprawach o wykroczenia.

LITERATURA:

1. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351 z późniejszymi zmianami).
2. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400 z późniejszymi zmianami).

WYBRANE ZAGADNIENIA ZE SPALANIA

I PODSTAW ROZWOJU POŻARU

Cel nauczania

Celem nauczania jest wytłumaczenie, w jaki sposób zachodzą przemiany fizykochemiczne w materiałach palnych i jaki jest ich wpływ na szybkość tworzenia się środowiska pożarowego. Ponadto omówienie zasadniczych parametrów opisujących pożar, warunki jego powstawania, wzrostu i rozprzestrzeniania.

Tabela podziału materiału nauczania

Lp.	Tematy	Zjazd 1		Zjazd 2		Ogółem	
		W	Ćw	W	Ćw	W	Ćw
1.	Podstawowe pojęcia z zakresu technologii pożaru	2	—	—	—		
2.	Typy inicjacji spalania	2	—	—	—		
3.	Wpływ własności fizykochemicznych materiałów na ich palność	2	—	—	—	6	—
4.	Termodynamiczna analiza faz pożaru. Zjawisko rozgorzenia "flashover"	—	—	2	—		
5.	Inżynierskie metody obliczeniowe podstawowych parametrów pożarniczych materiałów palnych	—	—	—	4	2	4
OGÓŁEM		6	—	2	4	8	4

Temat 1 — Podstawowe pojęcia z zakresu technologii pożaru.

Zagadnienia: Materiał palny, układ palny, termostabilność ciepła, przemian międzyfazowych, spalanie, płomień, ogień, pożar, inicjator spalania.

Temat 2 — Typy inicjacji spalania.

Zagadnienia: Klasyfikacja inicjatorów spalania i sposobów zapoczątkowania reakcji spalania. Opis cieplny inicjatorów spalania. Przykłady występowania różnych źródeł ciepła w układach przemysłowych. Mechanizm zapłonu, samozapłonu, samonagrzewania i samozapalenia, wybuchu.

Temat 3 — Wpływ własności fizykochemicznych materiałów na ich palność.

Zagadnienia: Gęstość, przewodnictwo ciepła, ciepło właściwe, termostabilność itd. Szybkość spalania się materiałów w funkcji promieniowania płomienia, strat cieplnych ze środowiska spalania do otoczenia i ciepła gazyfikacji. Porównawcza analiza podatności na zapłon, samozapłon i wybuch materiałów o różnych stanach skupienia.

Temat 4 — Termodynamiczna analiza faz pożaru.

Zagadnienia: Omówienie mechanizmu zjawiska rozgorzenia „flashover”, opis parametrów opisujących zjawisko rozgorzenia oraz przykłady układów materiałowych o różnym przebiegu szybkości wzrostu pożaru w pomieszczeniu.

Temat 5 – Inżynierskie metody obliczeniowe podstawowych parametrów pożarniczych materiałów palnych.

Zagadnienia: Wyznaczanie na drodze analitycznej temperatur zapłonu, samozapłonu, granic wybuchowości substancji jednorodnych i mieszanin.

LITERATURA:

1. M. Pofit-Szczepańska – Chemia. Obliczenia chemiczne w zastosowaniu pożarnictwa. Skrypt WOSP, Warszawa 1974.
2. M. Pofit-Szczepańska – Fizykochemia spalania. Ćwiczenia laboratoryjne. cz. I Skrypt WOSP, Warszawa 1973.
3. Zeszyt Naukowy WOSP Nr 1, 1977. Publikacje: M. Pofit-Szczepańskiej, B. Habicha, J. Wolanina, E. Gałązki.
4. Zeszyt Naukowy SGSP, 1992, Nr 1. Publikacje: M. Pofit-Szczepańskiej.
5. M. Ryng – Higiena, bezpieczeństwo pracy i bezpieczeństwo pożarowe w przemyśle chemicznym. WNT, Warszawa 1967.
6. J. Wolanin – Inżynierskie metody obliczeniowe w analizie rozwoju pożarów. CNBOP, Warszawa 1986.
7. J. Wolanin – Podstawy rozwoju pożaru. SGSP, Warszawa 1986.
8. D. Drysdale – An introduction to fire dynamics. Wyd. J. Wiley and Sons, Nowy Jork 1986.
9. Periodyki anglojęzyczne:
 - Fire and Materials,
 - Fire Technology,
 - Journal of Fire Sciences,
 - Fire Safety Journal.

ŚRODKI GAŚNICZE

Tematyka przedmiotu ma zapoznać słuchacza z mechanizmami działania gaśniczego, zastosowaniem oraz właściwościami użytkowymi środków gaśniczych należących do różnych grup. Powinno to dać podstawy wiedzy niezbędnej do doboru i zastosowania właściwego środka gaśniczego w konkretnych sytuacjach.

Tabela podziału materiału nauczania

Lp.	Tematy	Zjazd 1		Zjazd 2		Ogółem	
		W	Ćw	W	Ćw	W	Ćw
1.	Działania gaśnicze i podział środków gaśniczych	2	–	–	–	2	–
2.	Zastosowanie wody i pian gaśniczych	1	–	–	–	1	–
3.	Gazy gaśnicze i proszki gaśnicze	1	–	–	–	1	–
4.	Współdziałanie różnych środków gaśniczych	–	–	1	–	1	–
5.	Kontrola jakości i przechowywanie środków gaśniczych	–	–	1	–	1	–
6.	Własności pianotwórcze i zwilżające różnych środków pianotwórczych	–	–	–	2	–	2

7.	Parametry użytkowe proszków i gazów gaśniczych	—	—	—	2	—	2
OGÓŁEM		4	—	2	4	6	4

Temat 1 – Działania gaśnicze i podział środków gaśniczych.

Zagadnienia: Sposoby przerywania procesów spalania i mechanizmy działania środków gaśniczych. Działanie chłodzące, izolujące, rozcieńczające i antykatalityczne.

Temat 2 – Zastosowanie wody i pian gaśniczych.

Zagadnienia: Środki o działaniu chłodzącym i izolującym. Wpływ rodzaju prądu wodnego na skuteczność gaśniczą. Charakterystyka podstawowych grup środków pianotwórczych. Zastosowanie pian gaśniczych.

Temat 3 – Gazy gaśnicze i proszki gaśnicze.

Zagadnienia: Środki o działaniu rozcieńczającym i antykatalitycznym. Porównanie działania obojętnych gazów gaśniczych i halonów. Wypełnianie pomieszczeń. Zastosowanie proszków gaśniczych węglanowych i fosforanowych.

Temat 4 – Współdziałanie różnych środków gaśniczych.

Zagadnienia: Dobór środka gaśniczego. Optymalizacja działań gaśniczych. Jednoczesne użycie proszków i piany gaśniczej. Złożone środki gaśnicze.

Temat 5 – Kontrola jakości i przechowywanie środków gaśniczych.

Zagadnienia: Najważniejsze parametry jakościowe środków pianotwórczych i proszków ga-

śniczych. Czas przechowywania. Ocena przydatności środków poza okresem gwarancji. Problemy korozji zbiorników i armatury środków pianotwórczych.

Temat 6 – Własności pianotwórcze i zwilżające różnych środków pianotwórczych.

Zagadnienia: Ćwiczenia laboratoryjne – badanie zdolności zwilżającej roztworów środków powierzchniowo czynnych w stosunku do warstwowych substancji hydrofobowych. Wytwarzanie pian z różnych środków pianotwórczych.

Temat 7 – Parametry użytkowe proszków i gazów gaśniczych.

Zagadnienia: Ćwiczenia laboratoryjne – identyfikacja proszków gaśniczych. Zawartość wilgoci, higroskopijność, płynność i zagęszczalność proszków. Stężenie gaśnicze i inertujące gazów gaśniczych.

LITERATURA:

1. Z. Grynczel – Środki gaśnicze. Własności i zastosowanie. Wyd. „Arkady”, Warszawa 1968 r.
2. L. Lindner – Gaszenie pożarów gazami obojętnymi. Wyd. „Arkady”, Warszawa 1969 r.
3. BIT – Nauka i Technika Pożarnicza.
4. Zeszyty Naukowe WOSP – SGSP.

BEZPIECZEŃSTWO BUDYNKÓW

Celem nauczania tego przedmiotu jest zapoznanie słuchaczy z podstawowymi konstrukcjami budynków, elementami konstrukcji, instalacjami i materiałami budowlanymi oraz ich zachowaniem w warunkach pożaru. Zapoznanie z warunkami technicznymi, którym powinny odpowiadać budynki z punktu widzenia ochrony przeciwpożarowej oraz z czynnikami warunkującymi możliwość wystąpienia katastrof budowlanych.

Tabela podziału materiału nauczania

Lp.	Tematy	Zjazd 1		Zjazd 2		Ogółem	
		W	Ćw	W	Ćw	W	Ćw
1.	Podstawowe wiadomości o konstrukcji budynku	4	—	—	—	4	—
2.	Bezpieczeństwo pożarowe budynków	2	—	4	2	6	2
OGÓŁEM		6	—	4	2	10	2

Temat 1 – Podstawowe wiadomości o konstrukcji budynków.

Zagadnienia: Systemy budownictwa. Obciążenia i charakter pracy konstrukcji budowlanych. Zasadnicze elementy budynków z punktu widzenia ich funkcji. Konstrukcja elementów budowlanych.

Czynniki powodujące niebezpieczeństwo zniszczenia konstrukcji budowlanej. Instalacje użytkowe w budynkach (ogrzewcze, gazowe, wodne, wentylacyjne, kanalizacyjne).

Temat 2 – Bezpieczeństwo pożarowe budynków.

Zagadnienia: Oddziaływanie pożaru na konstrukcje budowlane. Klasy odporności ogniowej budynków. Strefy pożarowe, oddzielenia przeciwpożarowe, wymagania dotyczące odległości między budynkami. Dojazdy pożarowe. Pojęcie kategorii zagrożenia ludzi. Parametry budowlane dróg ewakuacyjnych. Określanie odporności konstrukcji na oddziaływanie wybuchu. Zasady wyposażania budynków w sprzęt pożarniczy. Zaopatrzenie w wodę dla celów przeciwpożarowych.

4. Polska Norma – PN-91/B-02840. Ochrona przeciwpożarowa budynków. Nazwy i określenia.

5. Polska Norma – PN-67/B-02857. Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie. Przeciwpowarowe zbiorniki wodne. Wymagania i badania techniczne.

6. Polska Norma – PN-71/B-02864. Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie. Przeciwpowarowe zaopatrzenie wodne. Zasady obliczania zapotrzebowania wody do celów przeciwpożarowych do zewnętrznego gaszenia pożaru.

7. Polska Norma – PN-60/M-51000. Sprzęt pożarniczy i urządzenia gaśnicze. Podział i nazwy.

8. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego, ratownictwa technicznego, chemicznego i ekologicznego oraz warunków, którym powinny odpowiadać drogi pożarowe (Dz. U. Nr 8, poz. 42).

9. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 listopada 1993 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 92, poz. 460).

10. Norma Branżowa – PN-70/8972-04. Wodociągi. Sieć zewnętrzna. Urządzenia do rozprowadzania wody. Nazwy i określenia.

11. W. Zeńczykowski – Budownictwo ogólne – t. I-IV – wyd. „Arkady”, Warszawa 1964–1970 r.

12. J. Lindner i W. Struś – Bezpieczeństwo pożarowe budynków – wyd. MON, Warszawa 1965 r.

13. M. Budzyński – Projektowanie zabezpieczeń przeciwpożarowych w budownictwie – wyd. „Arkady” 1959 r.

14. K. Schmidt – Zblokowane budynki przemysłowe – wyd. „Arkady”, Warszawa 1960 r.

LITERATURA:

1. Rozporządzenie Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 3 lipca 1980 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki (Dz. U. 1980 r., Nr 17, poz. 62).

2. Ustawa z dnia 31 października 1974 r. Prawo budowlane (Dz. U. 1974 r., Nr 38 z późniejszymi zmianami).

3. Polska Norma – PN-64/B-02850. Ochrona przeciwpożarowa w budownictwie. Klasyfikacja pożarowa materiałów i elementów konstrukcji budowlanych.

TECHNICZNE SYSTEMY ZABEZPIECZEŃ

Celem nauczania tego przedmiotu jest zapoznanie słuchaczy z funkcjonowaniem systemów wykrywco-sygnalizacyjnych i sterowania stosowanych w ochronie przeciwpożarowej, systemu stałych urządzeń gaśniczych i zabezpieczających oraz z zasadami ich doboru i eksploatacji.

Tabela podziału materiału nauczania

Lp.	Tematy	Zjazd 1		Zjazd 2		Ogółem	
		W	Ćw	W	Ćw	W	Ćw
1.	Systemy wykrywco-sygnalizacyjne	2	2	2	–	4	2
2.	Stałe urządzenia gaśnicze	2	–	2	2	4	2
OGÓŁEM		4	2	4	2	8	4

Temat 1 – Systemy wykrywczo –sygnalizacyjne.

Zagadnienia: Zadania układów sygnalizacji i sterowania w aspekcie rozwoju i zwalczania pożarów i wybuchów. Konwencjonalne i mikroprocesorowe systemy wykrywania i sygnalizacji pożarów. Organizacja alarmowania i interwencji. Transmisja i monitoring sygnałów alarmowych. Zasady wyposażania obiektów w instalacje sygnalizacyjno-alarmowe.

Temat 2 – Stałe urządzenia gaśnicze.

Zagadnienia: Klasyfikacja urządzeń gaśniczych i zabezpieczających. Parametry eksploatacyjne, zasada działania i wymagania bezpieczeństwa urządzeń tryskaczowych i zraszaczowych, zastłon wodnych, urządzeń gaśniczych pianowych, proszkowych, na CO₂, azotowych i halonowych. Wpływ obecności stałych urządzeń gaśniczych w obiektach na prowadzenie w nich akcji ratowniczo-gaśniczej. Zasady wyposażania obiektów w stałe i półstałe urządzenia gaśnicze.

LITERATURA:

1. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1993 r. w sprawie szczegółowych zasad przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego, ratownictwa technicznego, chemicznego i ekologicznego oraz warunków, którym powinny odpowiadać drogi pożarowe (Dz. U. Nr 8, poz. 42).
2. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 listopada 1992 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 92, poz. 460).
3. Polska Norma – PN-65/M-51520. Sprzęt pożarniczy. Pożarnicze tablice informacyjne.
4. Polska Norma – PN-82/M-51004. Urządzenia elektryczne sygnalizacji pożarowej. Czujki pożarowe. Podział i oznaczenia.
5. W. Struś i J. Lindner – Przeciwpowarowe urządzenia i instalacje wodne – „Arkady”, Warszawa 1977 r.
6. J. Lindner – Stałe urządzenia śniegowe – wyd. CRZZ, Warszawa 1973.
7. Materiały do projektowania i odbioru elektrycznej sieci sygnalizacji alarmowo-pożarowej, opracowanie OBROP BIT 1981/1982.

ELEKTROENERGETYCZNE ZAGROŻENIA POŻAROWE

Celem nauczania tego przedmiotu jest zapoznanie słuchaczy ze zjawiskami stwarzającymi możliwość powstania pożaru w instalacjach i urządzeniach elektrycznych, z metodami zabezpieczenia przed skutkami elektryczności statycznej i wyładowań atmosferycznych oraz z zasadami doboru instalacji i urządzeń elektrycznych do warunków otoczenia z punktu widzenia bezpieczeństwa pożarowego.

Tabela podziału materiału nauczania

Lp.	Tematy	Zjazd 1		Zjazd 2		Ogółem	
		W	Ćw	W	Ćw	W	Ćw
1.	Zjawiska pożarowo niebezpieczne w urządzeniach elektrycznych	2	–	–	–	2	–
2.	Zagrożenia pożarowe wybranych urządzeń elektrycznych	1	1	–	–	1	1
3.	Zagrożenia od elektryczności statycznej i wyładowań atmosferycznych	1	–	–	–	1	–
4.	Urządzenia elektryczne w obiektach zagrożonych wybuchem	–	–	2	–	2	–

5.	Gaszenie urządzeń elektrycznych pod napięciem	—	—	—	2	—	2
OGÓŁEM		4	1	2	2	6	3

Temat 1 – Zjawiska pożarowo niebezpieczne w urządzeniach elektrycznych.

Zagadnienia: Zjawiska stwarzające zagrożenie pożarowe urządzeń elektrycznych: przepływ prądu przez rezystancję, prądy wirowe, prądy upływu, prądy zwarcia, łuk elektryczny, duża rezystancja zestyków.

Temat 2 – Zagrożenie pożarowe wybranych urządzeń elektrycznych.

Zagadnienia: Awaryjne stany pracy: transformatorów, silników, urządzeń ogrzewczych i oświetleniowych, przewodów elektrycznych.

Temat 3 – Zagrożenie od elektryczności statycznej i wyładowań atmosferycznych.

Zagadnienia: Zagrożenie pożarowe i wybuchowe od ww. zjawisk. Środki ochrony przed elektrycznością statyczną i ochrona odgromowa.

Temat 4 – Urządzenia elektryczne w obiektach zagrożonych wybuchem.

Zagadnienia: Podział elektrycznych urządzeń przeciwwybuchowych. Konstrukcje urządzeń przeciwwybuchowych. Zasady doboru i eksploatacji tych urządzeń.

Temat 5 – Gaszenie urządzeń elektrycznych pod napięciem.

Zagadnienia: Niebezpieczeństwo porażenia prądem elektrycznym w czasie akcji ratowniczo-gaśniczej. Schemat zastępczy strumienia wodnego. Prądy elektryczne w strumieniach wodnych. Wymagania przy gaszeniu urządzeń elektrycznych pod napięciem.

LITERATURA:

1. Polska Norma PN-79/E-08106. Obudowy urządzeń elektrotechnicznych. Stopień ochrony. Podział, wymagania i badania.
2. Polska Norma PN-83/E-08110. Elektryczne urządzenia przeciwybuchowe. Wspólne wymagania i badania.
3. Polska Norma PN-89/E-05003/01. Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Wymagania ogólne.
4. K. Pukacka – Profilaktyka pożarowa w elektroenergetyce cz. I i II – WOSP, Warszawa 1979 r., 1980 r.
5. K. Pukacka – Urządzenia elektryczne. Zagrożenie i profilaktyka pożarowa – SGSP, Warszawa 1982 r.
6. Przepisy budowy urządzeń elektrycznych. Instytut Energetyki – wyd. I, Warszawa 1980 r.
7. Przepisy eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych – WEMA, Warszawa 1975 r.
8. Wytyczne projektowania zabezpieczeń przeciwpożarowych w obiektach energetyki „Energoprojekt” – Warszawa 1986 r.
9. Wytyczne w zakresie ochrony przed elektrycznością statyczną obiektów i instalacji produkcyjnych – MPChIL, Warszawa 1984 r.

WYBRANE ZAGADNIENIA ZWALCZANIA POŻARÓW

Tematyka przedmiotu ma zapoznać słuchacza z podstawowymi wiadomościami związanymi z:

- a) funkcjonowaniem ochrony ppoż. w Polsce,
- b) operacyjnym przygotowaniem zakładu (obiektu),
- c) rozwojem i rozprzestrzenianiem się pożaru,
- d) zasadami organizacyjnymi i prowadzeniem działań ratowniczo-gaśniczych.

Tabela podziału materiału nauczania

Lp.	Tematy	Zjazd 1		Zjazd 2		Ogółem	
		W	Ćw	W	Ćw	W	Ćw
1.	Krajowy System Ratowniczo-Gaśniczy	2	–	–	–	2	–
2.	Operacyjne przygotowanie zakładu – obiektu	2	–	–	–	2	–
3.	Rozwój i rozprzestrzenianie się pożaru	2	–	–	–	2	–
4.	Zasady organizacji i prowadzenie działań ratowniczo-gaśniczych	–	–	2	–	2	–
OGÓŁEM		6	–	2	–	8	–

Temat 1 – Krajowy System Ratowniczo-Gaśniczy.
Zagadnienia: Organizacja jednostek ochrony ppoż. w ramach Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego, parametry taktyczno-techniczne samochodów pożarniczych – zasady rozwinąć bojowych.

Temat 2 – Operacyjne przygotowanie zakładu – obiektu.

Zagadnienia: Operacyjne plany obrony przeciwpożarowej, łączności, alarmowanie, zaopatrzenie wodne, współdziałanie JRG z personelem inżynieryjno-technicznym.

Temat 3 – Rozwój i rozprzestrzenianie się pożaru.

Zagadnienia: Parametry rozwoju i rozprzestrzeniania się pożaru, strefa spalania, strefa oddziaływania cieplnego, strefa zadymienia.

Temat 4 – Zasady organizacji i prowadzenie działań ratowniczo-gaśniczych.

Zagadnienia: Zasady wprowadzania jednostek do działań ratowniczo-gaśniczych, podstawowe działania taktyczne, zasady kierowania

działaniami ratowniczo-gaśniczymi, warunki bezpieczeństwa prowadzenia działań, przekazanie pogorzeliska.

LITERATURA:

1. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351 z późniejszymi zmianami).
2. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400 z późniejszymi zmianami).
3. E. Burzyński – Podstawowe pojęcia i definicje taktyczne. Skrypt WOSP.
4. E. Burzyński – Taktyka pożarnicza. Zbiór ćwiczeń część I i II. Skrypt WOSP.
5. E. Burzyński – Organizacja akcji gaśniczych. Rozdz. 3 (3.1, 3.2), rozdz. 4 (4.1, 4.2), rozdz. 5 (5.1). Skrypt WOSP.
6. N. S. Gerasimow – Taktyka gaszenia pożarów – cz. I (tłumaczenie z języka rosyjskiego). Skrypt WOSP.

ROZPOZNAWANIE ZAGROŻEŃ POŻAROWYCH

Celem nauczania tego przedmiotu jest uzyskanie przez słuchaczy umiejętności prognozowania i rozpoznawania zagrożenia pożarowego i wybuchowego w typowych procesach technologicznych oraz wskazanie optymalnych i skutecznych zabezpieczeń przeciwpożarowych.

Z uwagi na znaczną różnorodność stosowanych technologii, w tematyce tego przedmiotu uwzględniono jedynie tę problematykę, która może występować w dowolnych procesach produkcyjnych.

Tabela podziału materiału nauczania

Lp.	Tematy	Zjazd 1		Zjazd 2		Ogółem	
		W	Ćw	W	Ćw	W	Ćw
1.	Podstawowe pojęcia z zakresu rozpoznawania zagrożeń pożarowych	2	3 + 1 _L	–	–	2	4
2.	Bezpieczeństwo pożarowe i wybuchowe wybranych obiektów przemysłowych	3	–	3	–	6	–
3.	Przeciwpożarowe wymagania dla instalacji i urządzeń przemysłowych w obiektach zagrożonych pożarem i wybuchem	–	–	3	–	3	–
OGÓŁEM		5	4	6	–	11	4

Temat 1 – Podstawowe pojęcia z zakresu rozpoznawania zagrożeń pożarowych.

Zagadnienia: Podstawy prawne, organizacja, tryb, zakres, terminy, dokumentacja i technika przeprowadzania czynności kontrolno-rozpoznawczych z zakresu ochrony przeciwpożarowej w obiektach gospodarki narodowej. Metodyka rozpoznawania, analizy i oceny zagrożenia pożarowego i wybuchowego w urządzeniach technologicznych, pomieszczeniach przemysłowych, strefach pożarowych i przestrzeniach zewnętrznych. Ocena zagrożenia wybuchem aparatów i urządzeń technologicznych oraz pomieszczeń przemysłowych na podstawie przewidywanego przyrostu ciśnienia spowodowanego przez wybuch określonej masy wybranych substancji palnych. Wyznaczanie stref zagrożenia wybuchem w pomieszczeniach i przestrzeniach zewnętrznych przy pomocy eksplozometru, chromatografu i in.

Temat 2 – Bezpieczeństwo pożarowe i wybuchowe wybranych obiektów przemysłowych.

Zagadnienia: Charakterystyka urządzeń zabezpieczających przed pożarami i wybuchami stosowanych w procesach technologicznych (budowa, działanie, obsługa i zastosowanie): a) bezpieczniki ogniowe, b) urządzenia odcinające, c) zawory hydrauliczne (syfony), d) zawory bezpieczeństwa, e) urządzenia ochrony przed elektrycznością statyczną.

Bezpieczeństwo pożarowe i wybuchowe operacji magazynowania ciał stałych, cieczy i gazów palnych. Bezpieczeństwo pożarowe i wybuchowe transportu wewnątrz-zakładowego ciał stałych, cieczy i gazów palnych. Zabezpieczenie procesów technologicznych przed pyleniem, elektrycznością statyczną, przenoszeniem się płomienia, fali wybuchowej oraz powstawaniem ognisk pożarów technologicznych.

Temat 3 – Przeciwpożarowe wymagania dla instalacji urządzeń przemysłowych w obiektach zagrożonych pożarem i wybuchem.

Zagadnienia: Zasady doboru odpowiedniej instalacji wentylacyjnej w pomieszczeniach przemysłowych zagrożonych pożarem i wybuchem. Zasady doboru urządzeń grzewczych i mechanicznych w pomieszczeniach przemysłowych zagrożonych pożarem i wybuchem. Zasady zabezpieczenia kanalizacji i ścieków przed niebezpieczeństwem pożarów i wybuchów.

LITERATURA:

1. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 maja 1992 r. w sprawie czynności kontrolno-rozpoznawczych z zakresu ochrony przeciwpożarowej oraz osób upoważnionych do ich przeprowadzania (Dz. U. Nr 43, poz. 191).
2. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 maja 1992 r. w sprawie zasad nadzoru nad ochroną przeciwpożarową w gospodarce narodowej (Dz. U. Nr 43, poz. 216).

3. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 listopada 1992 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 92, poz. 460).
4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1993 r. w sprawie szczegółowych zasad przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego, ratownictwa technicznego, chemicznego i ekologicznego oraz warunków, którym powinny odpowiadać drogi pożarowe (Dz. U. Nr 8, poz. 42).
5. Aleksiejew M. W. – Profilaktyka pożarowa w procesach technologicznych. Skrypt WOSP, 1977 r.
6. Kraszewska W. – Profilaktyka pożarowa w przemyśle. Skrypt WOSP t. I/IV, 1979 r.
7. Kraszewska W. – Profilaktyka pożarowa w przemyśle. Skrypt SGSP do ćwiczeń dydaktycznych i projektowych, 1988 r.
8. Ryng M. – Bezpieczeństwo techniczne w przemyśle. Poradnik WNT, Warszawa 1985 r.
9. Rozporządzenie Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 3 lipca 1980 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki (Dz. U. Nr 17, poz. 62).
10. Borowski P. – Zabezpieczenie przeciwpożarowe placów i zapleczy budów – „Arkady”, Warszawa 1986.
11. Zdanowski M. – Podstawy ochrony przeciwpożarowej w przemyśle. Wybrane procesy technologiczne – CRZZ, Warszawa 1978 r.
12. Zdanowski M. – Zabezpieczenie przeciwpożarowe lakierni – CRZZ, Warszawa 1980 r.
13. Niebezpieczne materiały chemiczne. Charakterystyka, zagrożenie, ratownictwo – Biuro wyd. „Chemia”, Warszawa 1978 r.
14. Własności palne, wybuchowe i toksyczne ważniejszych związków chemicznych, KGSP 1978 r.

BADANIA PRZYCZYN POŻARÓW

Celem nauczania przedmiotu jest: zapoznanie z podstawowymi zasadami prowadzenia oględzin miejsca pożaru i zabezpieczania dowodów rzeczowych do badań laboratoryjnych.

Tabela podziału materiału nauczania

Lp.	Tematy	Zjazd 1		Zjazd 2		Ogółem	
		W	Ćw	W	Ćw	W	Ćw
1.	Mechanizm powstawania śladów popożarowych	–	–	1	–	1	–
2.	Badanie miejsca zdarzenia oraz zasady budowy wersji o przyczynie pożaru	–	–	3	–	3	–
OGÓŁEM		–	–	4	–	4	–

Temat 1 – Mechanizm powstawania śladów popożarowych.

Zagadnienia: Ogólna charakterystyka przebiegu pożaru w różnych warunkach wymiany gazowej, wpływ wymiany gazowej na powstawanie śladów. Charakterystyka śladów powstających w wyniku gwałtownego zainicjowania pożaru (użycie substancji intensyfikujących proces spalania) oraz punktowego (żarowego) źródła ciepła.

Temat 2 – Badanie miejsca zdarzenia oraz zasady budowy wersji o przyczynie pożaru.

Zagadnienia: Oględziny miejsca pożaru: etapy oględzin, rejestracja prowadzonych czynności, zabezpieczanie dowodów rzeczowych.

Kryteria doboru informacji o miejscu zainicjowania pożaru i przebiegu. Czynniki wpływające na przyjęcie wersji o przyczynie pożaru.

LITERATURA:

1. Ruszkowski Z. – Fizykochemia kryminalistyczna.

Załącznik nr 3
do zarządzenia Nr 1
Komendanta Głównego
Państwowej Straży Pożarnej
z dnia 13 kwietnia 1995 r.

..... 19 r.

PROTOKÓŁ KOMISJI EGZAMINACYJNEJ

w sprawie

(imię i nazwisko)

(syn/córka)

urodzony (a) w dniu 19 r. w

wykształcenie
(podać nazwę szkoły)

posiadając lat stażu w zawodzie
(podać pełną nazwę zawodu)

dopuszczony (a) do egzaminu przed Komisją Egzaminacyjną

powołaną przez

Komendanta Szkoły Głównej Służby Pożarniczej

został (a) poddany (a) egzaminowi przed Komisją Egzaminacyjną

w składzie:

Przewodniczący

Członkowie: 1.

2.

3.

PRACA KOŃCOWA

Temat pracy

(pełne i czytelne określenie zadania)

Nazwisko osoby nadzorującej

Ocena

Uwagi

EGZAMIN

Zadane pytania Ocena odpowiedzi

(imię i nazwisko zdającego) ukończył (a)

..... z wynikiem

Uwagi Komisji Egzaminacyjnej

Członkowie Komisji Egzaminacyjnej

1.

2.

3.

Sekretarz
Komisji EgzaminacyjnejPrzewodniczący
Komisji Egzaminacyjnej

Potwierdzenie i data odbioru świadectwa

Załącznik nr 4
do zarządzenia Nr 1
Komendanta Głównego
Państwowej Straży Pożarnej
z dnia 13 kwietnia 1995 r.

GODŁO PAŃSTWOWE
SZKOŁA GŁÓWNA SŁUŻBY POŻARNICZEJ
w WARSZAWIE

ŚWIADECTWO Nr

Pan/Pani

syn (córka) urodzony (a)

w

ukończył (a) z wynikiem

szkolenie specjalistów ochrony przeciwpożarowej, zorganizowane w okresie od do 19 r.

i uzyskał (a) kwalifikacje związane z wykonywaniem zadań z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

m.p.

KOMENDANT
SZKOŁY GŁÓWNEJ SŁUŻBY POŻARNICZEJ

Warszawa, dnia 19 r.